

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5911/2546

ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) โจทก์ บริษัทเบสสิด เทรตดิง จำกัด หรือ บริษัทนอแวล เทรตเดอร์ จำกัด กับพวก

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 149, ป.พ.พ. มาตรา 194, ป.พ.พ. มาตรา 681, ป.พ.พ. มาตรา 683, ป.พ.พ. มาตรา 715, ป.พ.พ. มาตรา 733, ป.วิ.พ. มาตรา 142, ป.วิ.พ. มาตรา 177

ย่อ / หลักกฎหมาย

ตามบันทึกข้อตกลงรับโอนหนี้ ระบุว่าทำที่ธนาคารโจทก์ในวันที่ 30 ธันวาคม 2541 มีเนื้อความตอนต้นว่า ตามที่บริษัท อ. และบริษัทจำเลยที่ 1 ต่างได้รับสินเชื่อไปจากธนาคารโจทก์ประเภทสกุลเงินบาทและเงินเหรียญสหรัฐนั้น บัดนี้บริษัททั้งสองมีความประสงค์จะขอโอนและรับโอนภาระหนี้ที่มีอยู่กับโจทก์ มีเนื้อความตอนต่อไปว่า ตามที่บริษัท อ. มีภาระหนี้กับโจทก์ สาขาฮ่องกง ณ วันที่ 29 ธันวาคม 2541 รวมเป็นเงินจำนวน 1,287,046.95 ดอลลาร์สหรัฐ นั้น บริษัทจำเลยที่ 1 ขอรับโอนภาระหนี้ต้นเงินและดอกเบี้ยดังกล่าวทั้งหมดที่บริษัท อ. มีอยู่กับโจทก์ ณ สาขาฮ่องกง มาเป็นหนี้ในนามของบริษัทจำเลยที่ 1 ณ ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่ และยินยอมให้โจทก์เปลี่ยนสกุลเงินจากเงินดอลลาร์สหรัฐ มาเป็นเงินบาท และในตอนท้ายระบุว่า บันทึกนี้ทำขึ้นเพื่อให้โจทก์ได้รับทราบถึงการที่จำเลยที่ 1 จะเป็นผู้ชำระหนี้แทนบริษัท อ. และมีให้ถือว่า เป็นการแปลงหนี้ใหม่แต่ประการใด ข้อเท็จจริงได้ความว่า บันทึกข้อตกลงดังกล่าวทำขึ้นที่ธนาคารโจทก์จริง ในวันทำบันทึกข้อตกลง บริษัท อ. และจำเลยที่ 1 ต่างก็ได้ลงนามในฐานะผู้โอนและผู้รับโอนไว้ ส่วนโจทก์ยังไม่ได้ลงนาม เพราะต้องมีการเสนอให้ลงนามไปตามลำดับชั้น เมื่อข้อตกลงดังกล่าวเป็นเรื่องที่จำเลยที่ 1 ตกลงกับบริษัท อ. และโจทก์ โดยใจสมัครและไม่ขัดต่อกฎหมาย ทั้งต่อมาก็ได้มีการลงนามโดยผู้มีอำนาจลงนามแทนโจทก์ บันทึกข้อตกลงการรับโอนหนี้ดังกล่าว จึงเป็นสัญญาชนิดหนึ่งที่มีผลผูกพันจำเลยที่ 1 ตามกฎหมายแล้ว โจทก์จึงมีสิทธิเรียกร้องให้จำเลยที่ 1 ชำระหนี้ตามบันทึกข้อตกลงรับโอนหนี้ได้ ปัญหาว่า จำเลยที่ 1 ยังไม่ต้องรับผิดชอบตามบันทึกข้อตกลงรับโอนหนี้เพราะหนี้ตามบันทึกข้อตกลงการรับโอนหนี้ยังไม่ถึงกำหนดระยะเวลานั้น จำเลยทั้งสี่มิได้ยกขึ้นเป็นประเด็นต่อสู้ในคำให้การและไม่เป็นปัญหาเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน การที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางหยิบยกประเด็นข้อนี้มาเป็นเหตุหนึ่งในการวินิจฉัยว่าโจทก์ไม่มีอำนาจฟ้องเรียกให้จำเลยที่ 1 ชำระหนี้ตามบันทึกข้อตกลงรับโอนหนี้ จึงเป็นการไม่ชอบด้วยกระบวนการพิจารณา ตามหนังสือสัญญาคำประกันว่า จำเลยที่ 3 ทำสัญญาคำประกันหนี้ของจำเลยที่ 1 ทั้งที่มีขึ้นแล้วก่อนทำสัญญาและภายหลังจากทำสัญญารวม 13 ฉบับ และจำเลยที่ 4 ทำสัญญาคำประกันหนี้ของจำเลยที่ 1 ทั้งที่มีขึ้นแล้วก่อนทำสัญญาและภายหลังจากทำสัญญา รวม 11 ฉบับ เมื่อรวมวงเงินคำประกันของจำเลยที่ 3 และที่ 4 จากทุกสัญญาดังกล่าวแล้ว ปรากฏว่าเกินกว่าหนี้ตามคำขอเปิดเลตเตอร์ออฟเครดิตและสัญญาทรัสต์รีซีพของจำเลยที่ 1 รวมกับหนี้ตามบันทึกข้อตกลงรับโอนหนี้ จำเลยที่ 3 และที่ 4 จึงต้องร่วมรับผิดชอบกับจำเลยที่ 1 เต็มจำนวนหนี้ที่จำเลยที่ 1 ต้องรับผิดชอบต่อโจทก์ จำเลยที่ 2 ทำสัญญาคำประกันหนี้ของจำเลยที่ 1 ทั้งที่มีขึ้นแล้วก่อนทำสัญญาและภายหลังจากทำสัญญา รวม 2 ฉบับ รวมวงเงิน 39,000,000 บาท และทำสัญญาจำนองเพื่อเป็นประกันหนี้ของจำเลยที่ 1 ทั้งที่มีขึ้นแล้วก่อนทำสัญญาและภายหลังจากทำสัญญา รวม 3 ฉบับ รวมวงเงินทั้ง 3 สัญญา เป็นเงินจำนวน

24,000,000 บาท โดยตามสัญญาจำนองทั้ง 3 ฉบับ ดังกล่าว จำเลยที่ 2 ตกลงด้วยว่า หากขายทอดตลาดทรัพย์สินจำนองได้ไม่พอชำระหนี้ให้โจทก์ทั้งต้นเงินและดอกเบี้ย จำเลยที่ 2 ยอมให้ยึดทรัพย์สินอื่นชำระหนี้จนครบถ้วน ดังนั้น นอกเหนือจากที่โจทก์มีบุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินของจำเลยที่ 2 ที่จำนองในวงเงินต้นเงินรวม 24,000,000 บาท ดังกล่าวแล้ว โจทก์ยังมีบุคคลสิทธิที่จะบังคับชำระหนี้เอาจากจำเลยที่ 2 ในวงเงินต้นเงินรวม 24,000,000 บาท ด้วย เมื่อรวมวงเงินต้นเงินที่จำเลยที่ 2 ต้องรับผิดชอบโจทก์ทั้งตามสัญญาค้ำประกันและสัญญาจำนองเป็นเงินทั้งสิ้น 63,000,000 บาท ซึ่งยังน้อยกว่าวงเงินต้นเงินตามคำขอเปิดเลตเตอร์ออฟเครดิตและสัญญาทรัสต์รีซีทของจำเลยที่ 1 รวมกับหนี้ตามบันทึกข้อตกลงรับโอนหนี้จำนวน 67,394,972.55 บาท จำเลยที่ 2 จึงต้องร่วมรับผิดชอบกับจำเลยที่ 1 เพียงในวงเงินต้นเงินจำนวน 63,000,000 บาท พร้อมอุปกรณ์แห่งหนี้

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ไขคำฟ้องขอให้บังคับจำเลยทั้งสี่ร่วมกันและแทนกันชำระเงินจำนวน ๘๗,๒๙๑,๓๓๘.๐๘ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๑๔.๕ ต่อปี จากต้นเงินจำนวน ๖๗,๓๙๔,๘๗๒.๕๕ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ หากจำเลยทั้งสี่ไม่ชำระให้บังคับจำนองนำทรัพย์สินที่จำนองออกขายทอดตลาดเอาเงินสุทธิที่ได้มาชำระหนี้แก่โจทก์ หากได้เงินไม่พอชำระหนี้ให้ยึดทรัพย์สินอื่นของจำเลยทั้งสี่ออกขายทอดตลาด นำเงินมาชำระแก่โจทก์จนครบถ้วน จำเลยทั้งสี่ให้การและแก้ไขคำให้การขอให้ยกฟ้อง ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางพิจารณาแล้ว พิพากษาให้จำเลยทั้งสี่ร่วมกันชำระเงินจำนวน ๓๒,๕๕๗,๐๔๒.๑๑ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๑๔.๕ ต่อปี จากต้นเงิน ๒๕,๒๗๙,๓๒๑.๐๖ บาท นับถัดจากวันฟ้อง (ฟ้องวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓) เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ ให้จำเลยทั้งสี่ร่วมกันใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความให้ ๒๐,๐๐๐ บาท โจทก์อุทธรณ์ต่อศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศวินิจฉัยว่า พิเคราะห์แล้วข้อเท็จจริงที่คู่ความไม่ได้โต้เถียงกันในชั้นนี้ฟังได้ว่า จำเลยที่ ๑ ซึ่งมีจำเลยที่ ๔ เป็นผู้มีอำนาจกระทำการแทนขอให้โจทก์เปิดเลตเตอร์ออฟเครดิตเพื่อชำระค่าสินค้าที่จำเลยที่ ๑ สั่งซื้อจากต่างประเทศ รวม ๓ ฉบับ โจทก์ได้ออกเลตเตอร์ออฟเครดิตและชำระค่าสินค้าแทนจำเลยที่ ๑ ไปจำนวน ๑๐๒,๘๐๐ ดอลลาร์สหรัฐ ๒๒๘,๘๒๕ ดอลลาร์สหรัฐ และ ๓๘,๐๐๐,๐๔๐ เยน ตามลำดับ เพื่อขอรับสินค้าไปก่อนชำระหนี้คืนโจทก์ จำเลยที่ ๑ ทำสัญญาทรัสต์รีซีทให้ไว้แก่โจทก์รวม ๓ ฉบับ ต่อมาจำเลยที่ ๑ ยังได้ทำบันทึกข้อตกลงการรับโอนหนี้กับบริษัท อ. ซึ่งเป็นบริษัทที่มีจำเลยที่ ๓ และจำเลยที่ ๔ เป็นผู้ถือหุ้นและจำเลยที่ ๔ เป็นกรรมการบริษัท เพื่อรับโอนหนี้ตามคำขอเปิดเลตเตอร์ออฟเครดิตและสัญญาทรัสต์รีซีทของบริษัท อ. ที่มีต่อโจทก์มาเป็นหนี้ของจำเลยที่ ๑ ปรากฏตามบันทึกข้อตกลงการรับโอนหนี้ เอกสารหมาย จ. ๔๔ เพื่อเป็นประกันหนี้ตามคำขอเปิดเลตเตอร์ออฟเครดิตและสัญญาทรัสต์รีซีทดังกล่าวรวมทั้งหนี้อื่นที่จำเลยที่ ๑ มีต่อโจทก์ทุกชนิด จำเลยที่ ๒ ซึ่งมีจำเลยที่ ๓ และที่ ๔ เป็นกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทน กับจำเลยที่ ๓ และจำเลยที่ ๔ ได้ทำสัญญาค้ำประกันโดยยอมรับผิดร่วมกับจำเลยที่ ๑ อย่างลูกหนี้ร่วม และจำเลยที่ ๒ ได้จดทะเบียนจำนองที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างรวม ๓ แปลง ไว้กับโจทก์ เพื่อเป็นประกันหนี้ของจำเลยที่ ๑ ที่มีอยู่กับโจทก์ในขณะนั้นหรือที่จะมีต่อไปในภายหน้า โดยตกลงด้วยว่าหากขายทอดตลาดทรัพย์สินจำนองได้ไม่พอ

ชำระหนี้ให้โจทก์ทั้งต้นเงินและดอกเบี้ย จำเลยที่ ๒ ยอมให้ยึดทรัพย์สินอื่นชำระหนี้จนครบถ้วน เมื่อหนี้ตามคำขอเปิดเลตเตอร์ออฟเครดิตและสัญญาทรีสตีชีทั้งหมดทั้ง ๓ ฉบับ ครบกำหนดชำระ จำเลยที่ ๑ ผิดสัญญาไม่ชำระหนี้ให้แก่โจทก์ โจทก์แจ้งให้จำเลยทั้งสองชำระแต่จำเลยทั้งสองไม่ชำระ รวมหนี้ต้นเงินตามคำขอเปิดเลตเตอร์ออฟเครดิตและสัญญาทรีสตีชีทุกฉบับ และดอกเบี้ยคิดถึง วันฟ้องวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ เป็นเงินทั้งสิ้น ๓๒,๕๕๗,๐๔๒.๑๑ บาท มีปัญหาต้องวินิจฉัยตาม อุตสาหกรรมของโจทก์ประการแรกว่า โจทก์มีสิทธิเรียกร้องให้จำเลยที่ ๑ รับผิดตามบันทึกข้อตกลงการ รับโอนหนี้ เอกสารหมายเลข จ. ๔๔ หรือไม่ เห็นว่า ตามบันทึกข้อตกลงดังกล่าว ระบุว่าทำที่ธนาคาร โจทก์ในวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๔๑ มีเนื้อความตอนต้นว่าตามที่บริษัท อ. และบริษัทจำเลยที่ ๑ ต่าง ได้รับสินเชื่อไปจากธนาคารโจทก์ประเภทสกุลเงินบาทและเงินเหรียญสหรัฐ นั้น บัดนี้บริษัททั้งสอง มีความประสงค์จะขอโอนและรับโอนภาระหนี้ที่มีอยู่กับโจทก์ มีเนื้อความตอนต่อไปว่าตามที่บริษัท อ. มีภาระหนี้กับโจทก์ สาขาฮ่องกง ณ วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๑ รวมเป็นเงินจำนวน ๑,๒๘๗,๐๔๖.๙๕ ดอลลาร์สหรัฐ นั้น บริษัทจำเลยที่ ๑ ขอรับโอนภาระหนี้ต้นเงินและดอกเบี้ย ดังกล่าวทั้งหมดที่บริษัท อ. มีอยู่กับโจทก์ ณ สาขาฮ่องกง มาเป็นหนี้ในนามของบริษัทจำเลยที่ ๑ ณ ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่ และยินยอมให้โจทก์เปลี่ยนสกุลเงินจากเงิน ดอลลาร์สหรัฐ มาเป็นเงินบาท โดยคำนวณจากอัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๔๑ คือ ๑ ดอลลาร์สหรัฐ เท่ากับ ๓๖.๗๒ บาท รวมเป็นเงินจำนวน ๑,๒๘๗,๐๔๖.๙๕ ดอลลาร์สหรัฐ เท่ากับเงินไทยจำนวน ๔๗,๒๖๐,๓๖๔.๐๑ บาท และในตอนท้ายของบันทึกข้อตกลงมีเนื้อความว่า บันทึกนี้ทำขึ้นเพื่อให้โจทก์ได้รับทราบถึงการที่จำเลยที่ ๑ จะเป็นผู้ชำระหนี้แทนบริษัท อ. และมีให้ ถือว่าเป็นการแปลงหนี้ใหม่แต่ประการใด เมื่อข้อเท็จจริงได้ความตามทางนำสืบของโจทก์กับจำเลย ทั้งคู่รับกันด้วยว่า บันทึกข้อตกลงดังกล่าวทำขึ้นที่ธนาคารโจทก์จริง ในวันทำบันทึกข้อตกลง บริษัท อ. และจำเลยที่ ๑ ต่างก็ได้ลงนามในฐานะผู้โอนและผู้รับโอนไว้ ส่วนโจทก์ยังไม่ได้ลงนาม เพราะ ต้องมีการเสนอให้ลงนามไปตามลำดับขั้น กับจำเลยที่ ๔ ยังมิได้เบิกความยอมรับว่าบันทึกข้อตกลง รับโอนหนี้เอกสารหมายเลข จ. ๔๔ นั้น โจทก์เองเป็นผู้จัดทำขึ้นโดยได้มีการเจรจากันในระหว่างโจทก์ กับจำเลยที่ ๔ ด้วย เพราะจำเลยที่ ๔ นั้น เป็นทั้งกรรมการบริษัท อ. และบริษัทจำเลยที่ ๑ นอกจากนี้ยังปรากฏในแผ่นที่ ๓ ของบันทึกข้อตกลงดังกล่าวด้วยว่า จำเลยที่ ๓ และที่ ๔ ต่างก็ได้ ลงนามในฐานะผู้ค้ำประกันไว้ ทั้งจำเลยที่ ๒ โดยจำเลยที่ ๓ ผู้มีอำนาจกระทำการแทนก็ได้ลงนาม ในฐานะผู้จำนองไว้ด้วย เห็นว่า เมื่อข้อตกลงดังกล่าวเป็นเรื่องที่จำเลยที่ ๑ ตกลงกับบริษัท อ. และโจทก์ โดยใจสมัครและไม่ขัดต่อกฎหมาย หลังจากบริษัท อ. และจำเลยที่ ๑ ลงนามไว้แล้ว ก็ได้มอบบันทึกข้อตกลงดังกล่าวให้โจทก์ไว้เพื่อให้ผู้มีอำนาจของโจทก์ลงนาม แล้วต่อมาก็ได้มีการลงนามโดยผู้มีอำนาจลงนามแทนโจทก์ บันทึกข้อตกลงการรับโอนหนี้ เอกสารหมายเลข จ. ๔๔ จึง เป็นสัญญาชนิดหนึ่งที่มีผลผูกพันจำเลยที่ ๑ ตามกฎหมายแล้ว ฉะนั้น โจทก์จึงมีสิทธิเรียกร้องให้ จำเลยที่ ๑ ชำระหนี้ตามบันทึกข้อตกลงการรับโอนหนี้ เอกสารหมายเลข จ. ๔๔ ได้ ที่ ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางวินิจฉัยว่าโจทก์ไม่มีสิทธิเรียกร้องให้ จำเลยที่ ๑ รับผิดตามบันทึกข้อตกลงการรับโอนหนี้เอกสารหมายเลข จ. ๔๔ นั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ส่วนที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางวินิจฉัยไว้ด้วยว่า จำเลยที่ ๑ ยัง ไม่ต้องรับผิดตามบันทึกข้อตกลงการรับโอนหนี้เพราะหนี้ตามบันทึกข้อตกลงการรับโอนหนี้ยังไม่ถึงกำหนด เวลาชำระหนี้ นั้น เห็นว่า ปัญหาข้อนี้ จำเลยทั้งสองได้ยกขึ้นเป็นประเด็นต่อสู้ในคำให้การและไม่ เป็นปัญหาเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน การที่

ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางหยิบยกประเด็นข้อนี้มาเป็นเหตุหนึ่งในการวินิจฉัยว่าโจทก์ไม่มีอำนาจฟ้องเรียกให้จำเลยที่ ๑ ชำระหนี้ตามบันทึกข้อตกลงรับโอนหนี้ เอกสารหมายเลข จ. ๔๔ จึงเป็นการไม่ชอบด้วยกระบวนการพิจารณา อุทธรณ์ของโจทก์ฟังขึ้น จำเลยที่ ๑ ต้องรับผิดชอบชำระหนี้จำนวน ๔๗,๒๖๐,๓๖๔.๐๑ บาท พร้อมค่าธรรมเนียมธนาคารจำนวน ๑,๐๐๐ บาท และดอกเบี้ยจากต้นเงินจำนวน ๔๒,๑๑๕,๖๕๑.๔๙ บาท นับแต่วันทำสัญญา มีปัญหาต้องวินิจฉัยต่อไปว่า จำเลยที่ ๒ ที่ ๓ และที่ ๔ ต้องรับผิดชอบในฐานะผู้ค้ำประกันและจำเลยที่ ๒ ต้องรับผิดชอบในฐานะผู้จำนอง สำหรับหนี้ของจำเลยที่ ๑ ตามบันทึกข้อตกลงรับโอนหนี้ เอกสารหมายเลข จ. ๔๔ หรือไม่ เพียงใด ซึ่งปัญหานี้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางยังไม่ได้วินิจฉัย ศาลฎีกาเห็นสมควรวินิจฉัยโดยไม่ต้องย้อนสำนวนไปให้

ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางวินิจฉัยอีก เห็นว่า จำเลยที่ ๒ ทำสัญญาค้ำประกันหนี้ของจำเลยที่ ๑ ทั้งที่มีขึ้นแล้วก่อนทำสัญญาและภายหลังจากทำสัญญา รวม ๒ ฉบับ จำเลยที่ ๓ ทำสัญญาค้ำประกันหนี้ของจำเลยที่ ๑ ทั้งที่มีขึ้นแล้วก่อนทำสัญญาและภายหลังจากทำสัญญา รวม ๑๓ ฉบับ และจำเลยที่ ๔ ทำสัญญาค้ำประกันหนี้ของจำเลยที่ ๑ ทั้งที่มีขึ้นแล้วก่อนทำสัญญาและภายหลังจากทำสัญญา รวม ๑๑ ฉบับ เมื่อรวมวงเงินค้ำประกันของจำเลยที่ ๓ และที่ ๔ จากทุกสัญญาดังกล่าวแล้ว ปรากฏว่าเกินกว่าหนี้ตามคำขอเปิดเลตเตอร์ออฟเครดิตและสัญญาทรัสต์รีซีพของจำเลยที่ ๑ รวมกับหนี้ตามบันทึกข้อตกลงรับโอนหนี้ดังกล่าว จำเลยที่ ๓ และที่ ๔ จึงต้องร่วมรับผิดชอบกับจำเลยที่ ๑ เต็มจำนวนหนี้ที่จำเลยที่ ๑ ต้องรับผิดชอบต่อโจทก์ ส่วนจำเลยที่ ๒ นั้น ปรากฏว่าจำเลยที่ ๒ ทำสัญญาค้ำประกันหนี้ของจำเลยที่ ๑ รวม ๒ สัญญา รวมวงเงิน ๓๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท และจำเลยที่ ๒ ทำสัญญาจำนองเพื่อเป็นประกันหนี้ของจำเลยที่ ๑ ทั้งที่มีขึ้นแล้วก่อนทำสัญญาและภายหลังจากทำสัญญา รวม ๓ ฉบับ เป็นเงินจำนวน ๒๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยตามสัญญาจำนองทั้ง ๓ ฉบับ ดังกล่าว จำเลยที่ ๒ ตกลงด้วยว่า หากขายทอดตลาดทรัพย์สินจำนองได้ไม่พอชำระหนี้ให้โจทก์ทั้งต้นเงินและดอกเบี้ย จำเลยที่ ๒ ยอมให้ยึดทรัพย์สินอื่นชำระหนี้จนครบถ้วน ดังนั้น นอกเหนือจากที่โจทก์มีบุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินของจำเลยที่ ๒ ที่จำนอง ในวงเงินต้นเงินรวม ๒๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังกล่าวแล้ว โจทก์ยังมีบุคคลสิทธิที่จะบังคับชำระหนี้เอาจากจำเลยที่ ๒ ในวงเงินต้นเงินรวม ๒๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท ด้วย เมื่อรวมวงเงินต้นเงินที่จำเลยที่ ๒ ต้องรับผิดชอบต่อโจทก์ทั้งตามสัญญาค้ำประกันและสัญญาจำนองเป็นเงินทั้งสิ้น ๖๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งยังน้อยกว่าวงเงินต้นเงินตามคำขอเปิดเลตเตอร์ออฟเครดิตและสัญญาทรัสต์รีซีพของจำเลยที่ ๑ รวมกับหนี้ตามบันทึกข้อตกลงรับโอนหนี้ จำนวน ๖๗,๓๙๔,๙๗๒.๕๕ บาท จำเลยที่ ๒ จึงต้องร่วมรับผิดชอบกับจำเลยที่ ๑ เพียงในวงเงินต้นเงินจำนวน ๖๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมอุปกรณ์แห่งหนี้ อุทธรณ์ข้อนี้ของโจทก์ฟังขึ้นบางส่วน พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำเลยที่ ๑ ที่ ๓ และที่ ๔ ร่วมกันชำระหนี้ตามบันทึกข้อตกลงการรับโอนหนี้ เป็นเงินจำนวน ๕๔,๗๓๔,๒๙๕.๙๗ บาท เมื่อรวมกับหนี้ตามคำขอเปิดเลตเตอร์ออฟเครดิตและสัญญาทรัสต์รีซีพที่

ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางกำหนดให้จำเลยที่ ๑ ที่ ๓ และที่ ๔ ชำระแก่โจทก์ จำนวน ๓๒,๕๕๗,๐๔๒.๑๑ บาท แล้ว เป็นเงินจำนวน ๘๗,๒๙๑,๓๓๘.๐๘ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๑๔.๕ ต่อปี จากต้นเงินตามบันทึกข้อตกลงรับโอนหนี้และจากต้นเงินตามคำขอเปิดเลตเตอร์ออฟเครดิตและสัญญาทรัสต์รีซีพ รวมเป็นต้นเงิน จำนวน ๖๗,๓๙๔,๙๗๒.๕๕ บาท นับถัดจากวันฟ้อง (ฟ้องวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓) เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ สำหรับจำเลยที่ ๒ นอกจากหนี้ตามคำขอเปิดเลตเตอร์ออฟเครดิตและสัญญาทรัสต์รีซีพตาม

คำพิพากษาศาลทฤษฎีสิทธิทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางที่ต้องร่วมรับผิดชอบกับจำเลยที่ ๑ ที่ ๓ และที่ ๔ แล้วให้จำเลยที่ ๒ ร่วมรับผิดชอบกับจำเลยที่ ๑ ที่ ๓ และที่ ๔ ในหนี้ตามบันทึกข้อตกลงรับโอนหนี้ด้วย แต่ร่วมรับผิดชอบเฉพาะในต้นเงินจำนวน ๓๗,๗๒๐,๖๗๘.๙๔ บาท พร้อมดอกเบี้ยจากต้นเงินดังกล่าวในอัตราต่าง ๆ ตามที่ระบุไว้ในใบแจ้งยอดหนี้ นับแต่วันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๔๑ จนถึงวันฟ้องและในอัตราเดียวกันกับที่จำเลยที่ ๑ ที่ ๓ และที่ ๔ ต้องชำระนับถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จ ให้จำเลยทั้งสองร่วมกันใช้ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นอุทธรณ์แทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความเป็นเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท นอกจากนี้ก็แก้คงให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลทฤษฎีสิทธิทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง.

องค์คณะ

ประชา ประสงค์จรรยา · เสริมศักดิ์ ผลัดธุระ · ขาญชัย ลิขิตจิตถะ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/5911/2546>